

РЕШЕНИЕ

№ 8136

гр. София, 19.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Мария Попова**

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **7706** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 24.06.2013 г., по НАХД № 4762/2013 г., Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 108 състав, е потвърдил Наказателно постановление (НП) № Р-10-20/23.01.2013 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на Застрахователно дружество (ЗД) [фирма], е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1000 лева, на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховане (КЗ), за нарушение на чл. 271, ал. 2, във вр. с ал. 1 КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на ЗД [фирма], в която се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Посочва се, че причината за ненавременен изплащане на застрахователното обезщетение е непосочване на банкова сметка, по която да бъде преведено и неявяване на касата на дружеството. Твърди, че в подобна хипотеза не би следвало да се откаже заплащане на обезщетението. Счита, че е налице хипотезата на чл. 28 ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което да отмени издаденото НП.

Ответникът - Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за отхвърляне на жалбата като неоснователна и оставяне в сила решението на СРС.

Административен съд София – град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

От фактическа страна, въззивният съд е приел за установено следното: В КФН „ЗН” е била получена жалба, заведена под № 91-02-568/06.04.2012 г. от М. Х. Р. относно неоснователно забавяне от страна на ЗД [фирма] за произнасяне по претенция за застрахователно обезщетение, във връзка с ПТП по вина на водач, чийто договор за застраховка „Гражданска отговорност” е сключен с дружеството. Във връзка с постъпилата жалба, служители на КФН извършили проверка, като изискали от ЗД [фирма] обяснения и копие на цялата документация, касаеща претенцията. Установено било, че претенцията е заведена в дружеството на 27.02.2012 г. От посочената дата и на основание чл. чл. 271, ал. 2, във вр. с ал. 1 КЗ за дружеството е започнал да тече тримесечен срок за окончателно произнасяне по предявената претенция. ЗД [фирма] е било длъжно до 28.05.2012 г. включително, когато изтичал законоустановения тримесечен срок, да определи и изплати размера на обезщетението или да даде мотивирано становище по предявената претенция, когато отказва плащане или когато основанията и размерът на вредите не са били напълно установени. Сумата по претенцията е изплатена на 28.06.2012 г.

За извършеното нарушение бил съставен акт за установяване на нарушението (АУАН), въз основа на който било издадено и наказателното постановление. Деянито е квалифицирано като нарушение на чл. 271, ал. 2, във вр. с ал. 1 КЗ.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд, от правна страна, е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаване правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че от обективна страна ЗД [фирма], е осъществил състава на административното нарушение по чл. 271, ал. 2, във вр. с ал. 1 КЗ.

Решението на СРС е законосъобразно и правилно. Съдебното следствие, в хода на първоинстанционното производство, е проведено обективно, всестранно и пълно.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство доказателства.

По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство. Предвид това, установената в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд фактическа обстановка се възприема изцяло от настоящата инстанция.

По съществуто на спора СРС правилно е установил, че касаторът е осъществил състава на нарушение по чл. 271, ал. 2, във вр. с ал. 1 КЗ, поради което правилно е

ангажирана и административнонаказателната му отговорност по чл. 319, ал. 1, т. 2 КЗ. На основание чл. 271, ал. 1 КЗ, срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да бъде по-дълъг от три месеца от нейното предявяване пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Този срок е започнал да тече от 27.02.2012 г., когато е заведена претенцията и е изтекъл на 28.05.2012 г. включително.

По делото безспорно е установено, че към дата 28.05.2012 г. не е налице произнасяне от страна на дружеството по редовно заведена щета и доколкото се касае за административно нарушение, извършено чрез бездействие в рамките на задължението за определено действие в законоустановен срок, то след неговото изтичане е осъществен състава на конкретното административно задължение.

Неоснователно е направеното от касатора възражение за ненавременен представяне на банкова сметка, по която да бъде преведено обезщетението, респ. неявяване на касата на дружеството. Банковата сметка не е документ, който има значение за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което не е основание застрахователят да бави произнасянето си по заведената пред него щета само на това основание. Още повече, ако дружеството е преценило, че не са налице всички основания за изплащане на обезщетение, то то е трябвало да постанови отказ за изплащането му или да уведоми лицето за представяне на номера на сметката, ако е преценил, че трябва да му изплати обезщетение.

Във връзка с довода за маловажност на случая, съдът счита, че не са налице предпоставки за прилагането на института по чл. 28 ЗАНН. Законодателят е отчел значимостта на обществените отношения, предмет на защита от закона, като е въздигнал в административно нарушение неспазването на чл. 107, ал. 1 КЗ, поради което извършеното нарушение не би могло да се квалифицира като маловажен случай. При нарушения, касаещи финансовата система, макар и формални и неведещи до възникване на вредоносни последици, всякога е оправдано налагането на административно наказание.

Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, Х. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.06.2013 г., по НАХД № 4762/2013 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

